

РЕШЕНИЕ

№ 2581

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9609** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Х., гражданин на Република И., чрез пълномощник адв. Г., против отказ за регистрация на водовземно съоръжение (кладенец), обективиран в писмо изх. № РР-04-89(1)20.08.2020г. на директора на Б. дирекция „3. район“.

В жалбата са наведени доводи, че оспореният отказ е незаконосъобразен, неправилен и неоснователен, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа, че са налице условията на Закона за водите за регистрация на кладенеца и моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът – директор на Б. дирекция „3. район“, чрез процесуален представител юрк. Г., счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, като съобрази доказателствата по делото и доводите на страните, приема следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № РР-04-89/17.08.2020г., подадено от С. Х. до директора на Б. дирекция „3. район“, за регистрация на водовземно съоръжение от подземни води за задоволяване на собствени потребности на гражданите.

Заявлението е подадено от ползвател на поземлен имот с идентификатор 37174.18.4 по КККР на [населено място], [община], за вписване на основание § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС (обн. ДВ, бр. 98 от 2018г.) на водовземното съоръжение в регистъра по

чл. 118г, ал. 3 от Закона за водите.

В заявлението са вписани данни за имота, в който е разположено съоръжението – поземлен имот – нива, с идентификатор 37174.18.4, с трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – нива, находящ се в землището на [населено място], [община], с площ 1.501 дка, четвърта категория, м. „Ц. ниви“. Посочено е, че кладенецът е изграден през 2015г., описани са неговото разположение, вид и конструкция, отбелязано е, че черпената вода се ползва за домакинство.

Към заявлението са приложени скица на имота и нотариален акт за безвъзмездно учредяване на вещно право на ползване върху недвижим имот /л. 13-15 от адм. д. № 830/2020г. на АС Благоевград/.

С оспорения отказ, обективиран в писмо изх. № РР-04-89(1)20.08.2020г. на директора на Б. дирекция „З. район“, заявителят е уведомен, че за да бъде вписано водовземното съоръжение в регистъра на кладенците за задоволяване на собствени потребности на гражданите, е необходимо да отговаря на изискванията на чл. 43 от Закона за водите, а именно: 1. Собствениците или ползвателите на недвижимия имот да са физически лица; 2. Имотът, в който е изграден кладенецът, да бъде в границите на населеното място и селищното образувание; 3. Наличие на разполагаем ресурс съобразно Плана за управление на речните басейни /ПУРБ/, съгласно който за всяко населено място са определени максимални водни обеми. В писмото е отбелязано, че ако някое от посочените по-горе законни изисквания не е изпълнено, водовземното съоръжение не може да бъде регистрирано по реда на Закона за водите и не може да се извършва водовземане. З. е уведомен, че не отговаря на изискванията, тъй като в представената скица имотът е с начин на трайно ползване „нива“, а освен това за [населено място], общ. П. е достигнат максималния брой водовземни съоръжения, за които има гарантирани водни количества.

По преписката е приложена извадка от Приложение 2.3.3.а. от ПУРБ 2016-2021г., приет с Решение № 1108/29.12.2016г. на Министерски съвет - Таблица с допустима дълбочина на кладенците в района на населеното място; водни количества, които могат да се черпят и които ще бъдат гарантирани за черпене от кладенци за собствени потребности; максимален брой кладенци, за които могат да се осигурят гарантирани количества; брой регистрирани кладенци от регистъра и водни количества от кладенците за задоволяване на собствените потребности на гражданите, видно от който максималният брой кладенци, за които могат да се осигурят гарантирани количества за [населено място] е 7, а броят на регистрирани кладенци от регистъра е 26.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок. Оспореното писмо няма уведомителен характер, а по същество обективира отказ за вписване на водовземно съоръжение в регистъра по чл. 118г, ал. 3 от Закона за водите, с което безспорно се засягат правата на заявителя.

Не е спорно по делото, че заявителят е собственик на кладенец за задоволяване на собствени потребности, за който не е било подадено заявление за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ.

В срока, определен в § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС (обн. ДВ, бр. 98 от 2018г.), заявителят е подал заявление по образец вх. № РР-04-89/17.08.2020г. за вписване на водовземното съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ.

По заявлението е постановен отказ от директора на БДЗБР, мотивиран с две съображения: имотът, в който е изграден кладенецът, е с начин на трайно ползване „нива“, както и че за [населено място], общ. П. е достигнат максималният брой водоземни съоръжения, за които има гарантирани водни количества.

Така постановеният отказ е нищожен.

Съгласно чл. 44, ал. 4 от Закона за водите /ЗВ/ изграждането на кладенец за индивидуално безплатно водоземане на подземни води става, без да е необходимо разрешително, но след като собственикът уведоми директора на съответната басейнова дирекция.

Според чл. 44, ал. 5 от ЗВ собственикът или ползвателят на имота, където е изграден кладенец при условията на ал. 4, е длъжен в тримесечен срок от изграждането му да го обяви в съответната басейнова дирекция за нанасянето му в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5.

В Наредба № 1 от 10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, издадена от министъра на околната среда и водите, министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на здравеопазването и министъра на икономиката и енергетиката /Наредба № 1/, подробно е регламентиран реда за подаване на уведомлението, както и неговото съдържание. В чл. 117 от сочената наредба е предвидено, че гражданите, собственици на поземления имот, уведомяват писмено директора на съответната басейнова дирекция за: т. 1 - намерението да изградят кладенец; т. 2 - наличието на изграден кладенец. Според чл. 119, ал. 1 от Наредба № 1 в уведомлението за регистриране на изграден кладенец за задоволяване на собствени потребности се посочват: 1. трите имена на собственика на имота; 2. данни за поземления имот: идентификатор, адрес, трайно предназначение, начин на трайно ползване; 3. дълбочина на кладенеца; 4. диаметър на тръбата или на отвора на зиданите кладенци; начин на черпене на водата - с кофа или с помпа; б. цел, за която се ползва водата.

Съгласно § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС (обн. ДВ, бр. 98 от 2018г.) собствениците на кладенци за задоволяване на собствени потребности на гражданите, разположени в границите на населените места и селищните образувания, за които до влизането в сила на този закон не са подадени заявления за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от Закона за водите, в срок до две години от влизането му в сила подават в съответната басейнова дирекция заявление за вписване в регистъра, което съдържа информацията за регистриране на изграден кладенец, определена в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 от Закона за водите.

Както се посочи, по силата на чл. 44, ал. 5 от ЗВ собственикът или ползвателят на имот, в който е изграден кладенец за собствени нужди, е длъжен в тримесечен срок от изграждането му да го обяви в съответната басейнова дирекция за нанасянето му в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5. Разпоредбата на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС въвежда допълнителен срок, в който собствениците на кладенци за лични нужди, които не са декларирани в указания 3-месечен срок, да подадат заявление за вписване в регистъра.

От текста на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС следва, че за да се впише водоземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ, следва да се изпълнени следните условия: заявлението да е подадено от собственик на кладенец за задоволяване на собствени потребности на гражданите; кладенецът да е разположен

в границите на населено място и селищно образувание; до влизането в сила на този закон да не е подадено заявление за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ; заявлението за вписване в регистъра да съдържа информацията за регистриране на изграден кладенец, определена в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 от ЗВ – Наредба № 1. В случая всички условия на сочената разпоредба са изпълнени. По делото не е спорно, че заявителят е собственик на изградено през 2015г. водовземно съоръжение /кладенец/ за задоволяване на собствени потребности, което не е било обявено в тримесечния срок по чл. 44, ал. 5 от ЗВ в съответната басейнова дирекция за вписването му в регистъра по чл. 118, ал. 3, т. 5 от ЗВ.

Незаконосъобразни са изводите на органа, че водовземното съоръжение не може да бъде вписано в регистъра, тъй като се намира в имот с начин на трайно ползване „нива“. Разпоредбата на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС визира кладенци, разположени в границите на населени места и селищни образувания, без значение какъв е начинът на трайно ползване на имота, където е разположен кладенецът. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България /З./ териториални единици са населените места и селищните образувания. Населено място е исторически и функционално обособена територия, определена с наличието на постоянно живеещо население, строителни граници или землищни и строителни граници и необходимата социална и инженерна инфраструктура – чл. 3, ал. 2 от З.. Според чл. 3, ал. 3 от с.з. населените места се делят на градове и села и подлежат на регистрация в Единния класификатор на административно-териториалните и териториални единици /ЕКАТТЕ/. Безспорно е, че [населено място], [община] представлява населено място по смисъла на чл. 3, ал. 3 от З., регистрирано в ЕКАТТЕ: 37174. Следователно ПИ с идентификатор 37174.18.4 по КККР на [населено място] и изграждения в него кладенец също са част от населеното място.

Последното изискване, предвидено в § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС, е заявлението за вписване в регистъра да съдържа информацията за регистриране на изграден кладенец, определена в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 от ЗВ – Наредба № 1. Касае се за горесцитирания чл. 119, ал. 1 от Наредба № 1, в който са изброени данните, които следва да съдържа уведомлението за регистриране на изграден кладенец за задоволяване на собствени потребности, а именно: 1.трите имена на собственика на имота; 2. данни за поземления имот: идентификатор, адрес, трайно предназначение, начин на трайно ползване; 3. дълбочина на кладенеца; 4. диаметър на тръбата или на отвора на зиданите кладенци; начин на черпене на водата - с кофа или с помпа; 6. цел, за която се ползва водата. В случая подаденото заявление съдържа всички гореизброени реквизити, поради което водовземното съоръжение е следвало да се впише в регистъра.

Видно от разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗВ изграждането на кладенец за индивидуално безплатно водовземане на подземни води става, без да е необходимо разрешение, като собственикът е длъжен единствено да уведоми директора на съответната басейнова дирекция за намерението си. Съобразно чл. 44, ал. 5 от ЗВ собственикът/ползвателят на имота, където е изграден кладенец при условията на ал. 4, е длъжен в тримесечен срок от изграждането му да го обяви в съответната басейнова дирекция за нанасянето му в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5. Редът за подаването на заявлението е предвиден в Наредба № 1 от 10.10.2007 г., съгласно чл. 117 от която гражданите - собственици на поземления имот, уведомяват писмено

директора на басейновата дирекция за намерението да изградят кладенец или за наличието на такъв.

В настоящия случай подаденото заявление по същество представлява уведомление по реда на чл. 117, т. 2 – за наличието на изграден кладенец, подадено в новирания срок по § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС, което има изискуемото съдържание по чл. 119, ал. 1, т. 1- 6 от Наредба № 1. Нито Закона за водите, нито подзаконовия нормативен акт - Наредба № 1 от 10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, предвижда разрешителен режим, както по отношение на заявеното намерение за изграждане на кладенец в собствен поземлен имот, така и по отношение на искането за вписване на вече изграден кладенец в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5. Напротив достатъчно е само подаването на уведомление за това, т. е. заявителен режим, без да е необходима каквато и да е санкция от страна на административния орган, до който е отправено искането.

Разпоредбата на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС не променя характера на така установения режим, а само въвежда допълнителен срок за подаване на заявления за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ, като същите се подават от собствениците на кладенци, а не от собствениците/ползвателите на имота, където е изграден кладенец.

При така посочената нормативна уредба оспореният отказ за вписване на водовземно съоръжение в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ следва да се прогласи за нищожен, като постановен при липса на законово основание за издаването му. Законът не предвижда правомощие на директора на съответната басейнова дирекция за постановяването му, тъй като предвиденият режим е регистрационен, а не разрешителен.

Незаконосъобразно е позоваването от органа на изискванията на чл. 43, ал. 2 от Закона за водите. Тези разпоредби не променят определения регистрационен режим на изградените водовземни съоръжения, а установят правила за водовземане за землището на конкретно населено място.

В този смисъл Решение № 17245 от 16.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2409/2019 г., III о., във връзка с постановен отказ на директора на съответната басейнова дирекция да се изгради кладенец в собствен имот.

По изложените съображения оспореният отказ за вписване на водовземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 1, т. 5 от ЗВ следва да се прогласи за нищожен, а преписката – да се върне на органа за ново произнасяне и вписване на изграденото водовземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 1, т. 5 от ЗВ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на отказ за вписване на водовземно съоръжение (кладенец) в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от Закона за водите, обективиран в писмо изх. № РР-04-89(1)20.08.2020г. на директора на Б. дирекция „3. район“.

ВРЪЩА преписката на директора на Б. дирекция „3. район“ за ново произнасяне по

заявление вх. № РР-04-89/17.08.2020г., подадено от С. Х., съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: